

**UKRAINIAN TRANSLATION of the Department for
Education statutory guidance for schools and colleges:**

Keeping children safe in education 2024

Part one: Information for all school and college staff

Find KCSIE Part 1 translated into 13 community languages at
kcsietranslate.lgfl.net

NB This translation goes up to and includes the diagram on page 22 on the full version of part one

Department
for Education

**Безпека дітей
під час
навчання в
2024 році**

**Визначений законом посібник
для шкіл і коледжів**

2 вересня 2024 р.

Підсумок

Статус цього посібника

Цей визначений законом посібник від Міністерства освіти (іменоване надалі - «Міністерство»), видане відповідно до статті 175 Закону про освіту від 2002 року (з поправками), Положення про освіту (стандарти незалежних шкіл) від 2014 року, Положення про спеціальні школи, які не субсидує держава (Англія) від 2015 року та Закон про професійну підготовку, здобуття практичних навичок, захист дітей та навчання від 2009 року (з поправками). Школи та коледжі в Англії **повинні** враховувати це при виконанні своїх обов'язків щодо захисту та забезпечення добробуту дітей. У рамках цього посібника діти – це всі особи, яким не виповнилося 18 років.

Опис посібника

Ми використовуємо в посібнику терміни «**повинен**» і «**слід**». Термін «**повинен**» використовується, якщо відповідна особа за законом зобов'язана щось робити, а термін «**слід**» – коли викладеної рекомендації слід дотримуватися, якщо немає підстав цього не робити. Посібник **слід** читати разом із:

- Визначеним законом посібником [Working Together to Safeguard Children](#), і
- відомча рекомендація [What to Do if You Are Worried a Child is Being Abused: Advice for Practitioners](#) (Як діяти, якщо у вас виникли переживання, що дитина перебуває під впливом брутального поведіння. Поради для працівників)

Якщо не вказано інше:

- «**школа**» означає: всі школи, незалежно від того, чи субсидує їх держава чи не субсидує, чи вони є незалежними школами (включаючи академії, безкоштовні школи та заклади позашкільної освіти), дитячі садки, які субсидує держава ¹та дисциплінарні інтернати.
- «**коледж**» означає коледжі подальшої освіти та шестикласні коледжі, створені відповідно до Закону про подальшу та вищу освіту від 1992 року, а також установи, віднесені до сектору подальшої освіти.² Коледж також означає постачальників освітніх послуг для дітей старше 16 років, як зазначено у Законі про професійну підготовку, здобуття практичних навичок, захист дітей та навчання від 2009 року (з поправками).³ Академії для дітей віком 16-19 років, спеціалізовані заклади навчання для дітей старше 16 років, а також

¹ [Early Years Foundation Stage Framework \(Базові рамкові стандарти дошкільної освіти\)](#) (EYFS) є обов'язковими для усіх закладів для дітей дошкільного віку. Вона застосовується до всіх шкіл, включаючи дитячі садки, в яких передбачені умови для дошкільнят. Дитячі садки, які субсидує держава, як і інші школи, перелічені в розділі «Про даний посібник», повинні враховувати вимоги Забезпечення безпеки дітей під час навчання при виконанні обов'язків щодо захисту та забезпечення добробуту дітей (відповідно до статті 175(2) Закону про освіту від 2002 р. – докладнішу інформацію про цю вимогу див. у виносці 19).

² Відповідно до статті 28 Закону про подальшу та вищу освіту від 1992 року (іменовані надалі - «певні установи»).

³ [Закон про професійну підготовку, здобуття практичних навичок, захист дітей та навчання від 2009 року \(з поправками\)](#)

Незалежні постачальники навчальних послуг Для коледжів посібник стосується їхньої відповідальності перед дітьми, які здобувають освіту або проходять стажування в цих установах.

Жертви та ймовірний злочинець (ймовірні злочинці)

У цьому посібнику ми часом використовуємо термін «жертва». Це поширений і зрозумілий термін. Важливо, щоб школи й коледжі розуміли, що не всі, хто став об'єктом брутального ставлення, вважали себе жертвою чи хотіли б, щоб їх таким чином описували. Зрештою, школам і коледжам слід усвідомлювати це в разі розгляду всіх інцидентів і бути готовими використовувати той термін, який буде для дитини найзручнішим.

У рамках цієї рекомендації ми часом використовуємо термін «**ймовірний злочинець (злочинці)**» і, коли доречно, «**злочинець (злочинці)**». Це поширені та визнані терміни, які найкраще підходять для ефективної розробки проєктів посібника. Водночас, школам і коледжам слід доволі ретельно обмірковувати термінологію, особливо під час особистого спілкування з дітьми, бо щонайменше в деяких випадках брутальна поведінка завдає шкоди самому злочинцю. Як згадано вище, використання належної термінології буде для шкіл і коледжів визначальним залежно від ситуації.

Для кого призначена ця рекомендація

З цим визначенням законом посібником слід ознайомитись та його слід дотримуватись:

- **керівним органам шкіл**, які субсидуються державою (включаючи дитячі садки, які субсидуються державою) і коледжів, до складу яких входять постачальники освітніх послуг для дітей старше 16 років, як це передбачено Законом про професійну підготовку, здобуття практичних навичок, захист дітей та навчання від 2009 року (з поправками): 16-19 академії, спеціальні установи для дітей старше 16 років та незалежні постачальники освітніх послуг
- **власники незалежних шкіл** (включаючи академії, безкоштовні школи та заклади позашкільної освіти) та спеціальних шкіл, які не субсидуються державою. У разі академій, безкоштовних шкіл та закладів позашкільної освіти власником будуть комітети довірчого
- **Управління дисциплінарних інтернатів (PRU), і**
- **команди вищого керівництва**

У цьому посібнику термін «**керівні органи та власники**» включає комітети управління, якщо не зазначено інше.

Співробітники школи та коледжу

Важливо, аби **всі**, хто працює в школі чи коледжі, розуміли відповідальність, яку несуть за безпеку. Керівним органам та власникам слід забезпечити, аби персонал, який працює безпосередньо з дітьми, ознайомився **принаймні** з першою частиною цього посібника.

Керівним органам та власникам, які працюють із вищим керівництвом та особливо з особами, призначеними відповідальними за безпеку, слід забезпечити, щоб ті співробітники, які не працюють безпосередньо з дітьми, ознайомилися з першою частиною або додатком А (стисла версія першої частини) цього посібника. Цим питанням має займатися лише школа або коледж. Саме вони мають оцінити, який посібник буде найефективнішим для працівників і сприяти добробуту дітей.

Керівним органам та власникам слід забезпечити наявність механізмів, які допомагають персоналу розуміти та виконувати свої ролі та обов'язки, як викладено у Частині першій (або Додатку А, у разі необхідності) цього посібника.

Що замінює цей посібник

Цей посібник замінює собою документ «Забезпечення безпеки дітей при наданні освітніх послуг від 2023 року». Таблиця істотних змін включена до Додатку F.

Перша частина: Захист інформації для всього персоналу

Що персоналу школи і коледжу слід знати і робити

Підхід до питань безпеки з основним акцентом і координацією на дитину

1. Школи й коледжі, також їхній персонал – важлива частина більш комплексної системи безпеки дітей. Цю систему описано у визначеному законом посібнику *Working Together to Safeguard Children* (Спільна робота для захисту дітей).
2. Забезпечення безпеки та добробуту дітей – відповідальність кожного. Діти – це всі особи, яким не виповнилося 18 років. Кожен, хто спілкується з дітьми і їхніми рідними, відіграє певну роль. Для ефективного виконання цих обов'язків усім працівникам слід дотримуватися підходу, в центрі якого – дитина. Це означає, що їм слід повсякчас пам'ятати про найкращі інтереси дитини.
3. Жоден працівник не може мати повної картини потреб та обставин дитини. Якщо дітям і їхнім сім'ям належить потрібна допомога у потрібний час, **усі**, хто з ними спілкується, відіграють свою роль, коли визначаються проблеми, відбувається обмін інформацією та вживаються оперативні заходи. Захист і сприяння добробуту дітей за цим посібником визначаються таким чином:
 - Надання допомоги і підтримки для забезпечення потреб дітей одразу ж, як виникають проблеми
 - захист дітей від неналежного ставлення, як вдома, так і за його межами, включаючи онлайн
 - запобігання шкоді ментальному і фізичному здоров'ю, а також розвитку дітей;
 - забезпечення того, щоб діти росли в умовах безпеки й ефективного піклування
 - вживання заходів, аби в усіх дітей були найкращі результати

Роль персоналу шкіл і коледжів

4. Працівники шкіл і коледжів особливо важливі, адже вони перші дізнаються про проблеми, допомагають дітям, підтримують їхній добробут і запобігають ескалації проблем.
5. Увесь персонал відповідає за створення безпечного середовища, в якому діти можуть вчитися.

6. Усьому персоналу слід бути готовим визначити дітей, яким може бути потрібна завчасна допомога.⁴ Завчасна допомога означає, що підтримка надається, як тільки проблема виникає на будь-якому етапі життя дитини - з раннього до підліткового віку.

7. Будь-якому працівнику, в якого виникають будь-які побоювання щодо добробуту дитини, слід виконувати процедури, викладені в пунктах 49--55. У разі будь-якого повідомлення персоналу слід бути готовим підтримувати соціальних працівників та інші агенції.

8. У кожній школі і коледжі слід призначити відповідального за безпеку, який буде підтримувати виконання персоналом обов'язків із забезпечення безпеки та тісно співпрацюватиме з іншими службами, зокрема, місцевою службою у справах соціального захисту дітей.

9. Призначений відповідальний за безпеку (і всі його заступники) найімовірніше зможе мати повну картину безпекової ситуації і буде найбільш відповідною особою, що зможе консультувати у разі виникнення питань, пов'язаних із безпекою.

10. У «Стандартах для вчителів 2012 року» вказано, що вчителям (зокрема, директорам) у межах своїх професійних обов'язків слід охороняти добробут дітей і зберігати довіру громадськості до професії вчителя.⁵

Що персонал шкіл і коледжів має знати

11. Всім працівникам слід розумітися в системах школи чи коледжу, які підтримують безпеку, тому їхню структуру слід пояснювати в процесі влаштування на посаду. Ці системи включають таке:

- політика захисту дітей (яка, окрім всього іншого, має включати політику та процедури, які застосовуються за фактами брутального поводження між дітьми);
- політика поведінки (яка має включати заходи із запобігання цькуванню, зокрема, кіберцькувань, цькувань на основі упереджень чи дискримінації);⁶
- політиці поведінки персоналу (часом її називають кодексом поведінки) слід, окрім усього іншого, включати стурбованість низького рівня, звинувачення проти персоналу і викриття;
- вжиття запобіжних заходів по відношенню до дітей, які відсутні на навчанні, особливо у випадках та/або протягом тривалих періодів часу

¹ Докладно про завчасну допомогу наведено в розділі документа [Working Together to Safeguard Children](#) (Спільна робота для захисту дітей).

⁵ **Error! Посилання невірне**

⁶ Усі школи зобов'язані мати політику поведінки (докладніше читайте [тут](#)). Якщо коледж вирішує запровадити політику поведінки, її слід довести до відома персоналу як зазначено вище.

- роль призначеного відповідального за безпеку (зокрема, особи призначеного відповідального і всіх його заступників

Копії політик і першої частини цього документа (або, залежно від ситуації, Додатку А) слід надавати **всім** працівникам на момент вступу на посаду.

12. Усім співробітникам слід пройти відповідну підготовку з питань безпеки та захисту дітей (включаючи безпеку в Інтернеті, яка, серед іншого, включає розуміння очікувань, ролей та обов'язків щодо фільтрації та моніторингу – додаткову інформацію див. у пункті 140) при вступі до посади. Наповнення такого тренінгу слід регулярно оновлювати. Крім того, всьому персоналу слід ознайомлюватися з доповненнями, які стосуються питань безпеки та захисту дітей (зокрема, безпеки користування Інтернетом) (наприклад, через електронну пошту, електронні бюлетені та на нарадах працівників), за потребою, щонайменше щороку, аби здобути навички і знання для ефективного захисту дітей.

13. Усім працівникам слід бути ознайомленими з місцевою процедурою надання завчасної допомоги та розуміти свою роль у ній.

14. Усім працівникам слід бути ознайомленими з процедурою передачі повідомлень у місцеву службу у справах соціального захисту дітей та звернень з метою визначених законом оцінок.⁷ згідно з Законом про дітей від 1989 року, зокрема, з розділом 17 (діти, які потребують допомоги) і розділом 47 (діти, які страждають або можуть страждати від серйозної шкоди), які можуть піти за направленням, а також із роллю, яку вони, можливо, будуть виконувати в рамках таких оцінок.

15. Усім працівникам слід знати, як діяти, якщо дитина повідомить їх про брутальне поводження, експлуатацію чи нехтування. Персоналу слід знати, як виконувати вимогу про збереження належного рівня конфіденційності. Це означає, що залучати до процесу слід лише тих, кого потрібно, наприклад, призначеного відповідального за безпеку (чи його заступника) і працівника(-ів) місцевої служби у справах соціального захисту дітей. Працівники ніколи не повинні обіцяти дитині, що нікому більше не розкажуть про повідомлення про будь-які факти брутального поводження, оскільки це навряд чи буде в інтересах дитини.

16. Усім працівникам слід запевнити жертв, що їх сприймають серйозно і що вони отримують підтримку й будуть у безпеці. У жертви не має складатися враження, що вона створює проблему внаслідок повідомлення про будь-яку форму брутального поводження та/або нехтування. У жертви також не має виникати відчуття сорому, якщо він/вона повідомляє про ті чи інші факти.

17. Усім працівникам слід усвідомлювати, що діти можуть почувати себе неготовими або не знати, як комусь розповісти про те, що з ними брутально поводяться, що їх експлуатують або ними нехтують, а також/або можуть не

⁷ Докладно про визначені законом оцінки наведено в розділі документа [Working Together to Safeguard Children](#) (Спільна робота для захисту дітей)

сприймати те, що з ними відбувається, як шкоду. Наприклад, діти можуть відчувати, що їх бентежать, принижують або їм загрожують. Це може бути через їхню вразливість, інвалідність та/або сексуальну орієнтацію чи мовний бар'єр. Це не має перешкоджати працівникам виявити професійну зацікавленість та поспілкуватися з призначеним відповідальним за безпеку, якщо у них виникають переживання про ту чи іншу дитину. Також важливо, щоб персонал умів вибрати спосіб, як найкраще будувати довірливі відносини, які сприяють спілкуванню з дітьми та підлітками.

За чим слід стежити персоналу школи і коледжу

Завчасна допомога

18. Будь-яка дитина може отримати користь від завчасної допомоги, проте усім працівникам шкіл і коледжів слід бути особливо уважними до можливої потреби дитини у завчасній допомозі, якщо вона:

- має інвалідність або має певний стан здоров'я і особливі додаткові потреби;
- має особливі навчальні потреби (незалежно від наявності визначеної законом «Програми освіти, охорони здоров'я і піклування»)
- має потреби щодо психічного здоров'я;
- є молодим піклувальником;
- виявляє ознаки того, що її втягують в антисоціальні чи кримінальні дії, зокрема, в банди, організовані кримінальні групи чи межі округу;
- часто відсутня/зникає з освітньої установи, установи по догляду або з дому;
- багато разів була відсторонена від навчання, існує ризик повного відрахування зі школи, коледжу, а також закладу позашкільної освіти або дисциплінарного інтернату.
- ризикує стати жертвою сучасного рабства, торгівлі людьми, сексуальної чи кримінальної експлуатації;
- ризикує потрапити під вплив радикальних поглядів або стати жертвою експлуатації;
- має члена родини, який знаходиться в ув'язненні, або є об'єктом образ з боку батьків;
- перебуває в родинних обставинах, які є складними для дитини, наприклад, зловживання наркотиками та алкоголем, проблеми з психічним здоров'ям у дорослих і побутове насильство;
- сама зловживає алкоголем та іншими наркотиками;
- ризикує стати жертвою брутального поводження через образу «честі», наприклад внаслідок каліцтва жіночих статевих органів чи примусового заміжжя
- усиновлена в приватному порядку.

Брутальне поводженні, нехтування та експлуатація

19. Усім працівникам слід знати ознаки брутального поводження, експлуатації і нехтування (див. нижче), розуміти, що діти піддаються ризику як в колективі школи/коледжу, так і за його межами, вдома і поза домом, а також у мережі. Виявлення професійної цікавості та розуміння, на що слід звертати увагу – запорука завчасного виявлення фактів брутального поводження і нехтування, аби персонал міг визначати випадки, коли діти потребують допомоги чи захисту.

20. Усім працівникам шкіл і коледжів слід усвідомлювати, що брутальне поводження, нехтування, експлуатація і безпекові питання – часто пов'язані події, тож їх неможливо охопити лише одним визначенням чи назвою. У більшості випадків проблемні питання будуть накладатися.

21. Усім працівникам, але особливо призначеному відповідальному за безпеку (і його заступникам) слід враховувати, чи діти перебувають під ризиком брутального поводження або експлуатації у ситуаціях поза сім'єю. Нанесення шкоди у позасімейних ситуаціях приймає різні форми, і діти можуть бути вразливі до безлічі видів шкоди, включаючи (але не обмежуючись) сексуальне насильство (у тому числі домагання та експлуатацію), домашнє насильство у їх власних інтимних відносинах (жорстоке поводження у відносинах з підлітками), злочинну експлуатацію, серйозне насильство серед молоді, пов'язане з регіональними межами та радикалізацію.

22. Всьому персоналу слід знати, що технологія – важливий компонент у вирішенні багатьох питань, які стосуються убезпечення і добробуту. Діти перебувають під ризиком брутального поводження та інших онлайн-ризиків, а також ризиків особистого спілкування. У багатьох випадках брутальне поводження та інші ризики відбуваються одночасно і в мережі, і в справжньому житті. Крім того, діти можуть брутально поводитися з іншими дітьми в мережі. Мова може йти про брутальність, переслідування, повідомлення на тему ненависті до жінок/чоловіків, надсилання без згоди отримувача непристойних повідомлень, особливо в чат-групах, а також про надсилання образливих і порнографічних зображень тим, хто не хоче отримувати такий контент.

23. У всіх випадках, якщо у працівників виникає невпевненість, їм слід звернутися до призначеного відповідального за безпеку чи його заступника.

Ознаки брутального поводження і нехтування

24. **Брутальне поводження:** вид неналежного поводження з дитиною. Певна особа може ставитися брутально чи нехтувати дитиною, завдаючи шкоди чи не запобігаючи шкоді. Шкода може включати погане ставлення, що не є фізичним, а також наслідки спостереження за поганим ставленням інших.

Це особливо стосується впливу на дітей усіх форм насильства в сім'ї, включаючи випадки, коли вони бачать, чують або переживають їх. До дітей можуть брутально ставитися члени родини або, якщо мова йде про інституційну обстановку чи громаду – особи, яких вони знають або рідше інші особи. Брутальне поводження може бути лише в мережі. Технологію можна використати, аби пом'якшити його в справжньому житті. Діти можуть бути об'єктом брутального поводження з боку дорослої особи чи дорослих або ж з боку іншої дитини чи дітей.

25. **Фізичне брутальне поводження:** вид брутального поводження, який може передбачати удари, трясіння, кидання, отруєння, опіки або ошпарення, втоплення, задушення або іншу фізичну шкоду дитині. Фізичної шкоди також може бути завдано, якщо батьки чи піклувальник вигадують симптоми хвороби чи навмисне заражають дитину.

26. **Емоційне брутальне поводження:** постійне емоційне неналежне поводження з дитиною з метою завдати важких і негативних наслідків для емоційного розвитку дитини. Це може включати подавання дитині ідеї, що вона нічого не варта чи її не люблять, що вона неадекватна чи цінювана лише в тому випадку, коли відповідає потребам іншої особи. Мова може йти про те, щоб не давати дитині можливість висловлювати свої думки, навмисне змушувати мовчати чи висміювати те, що вони кажуть чи як кажуть. Таке поводження може призвести до того, що неналежні очікування від дітей будуть суперечити їх віку або рівню розвитку. Згадані дії можуть включати взаємодію, яка виходить за межі можливостей дитини з урахуванням рівня її розвитку, а також надмірна опіка та обмеження дослідження й навчання чи утримування дитини від звичайної соціальної взаємодії. Це може включати спостереження за поганим ставленням до іншої особи або сприйняття його на слух. Справа може стосуватися серйозного цькування (зокрема, кіберцькування), через що діти часто відчувають страх або небезпеку, або ж експлуатації чи розбещення дітей. Певний рівень емоційного брутального поводження присутній у всіх видах брутального поводження з дитиною, хоч і може бути окремо.

27. **Сексуальне брутальне поводження:** означає примус або спокушання дитини або молодої людини до участі в сексуальних діях, які не обов'язково передбачають насильство, незалежно від того, чи усвідомлює дитина, що відбувається. Ці дії можуть включати фізичний контакт, зокрема, напад з проникненням (наприклад, зґвалтування або оральний секс), а також дії без проникнення на кшталт мастурбації, поцілунків, тертя й дотиків через одягу. Мова також може йти про дії без контакту, наприклад, коли діти дивляться або беруть участь у створенні зображень сексуального характеру, спостерігають за такими діями, коли їх заохочують поводитися у сексуально неприйнятний спосіб чи готують дитину до участі в брутальному поводженні. Сексуальне насильство може відбуватися онлайн, а технологія може

використовуватися для сприяння насильству офлайн. Брутальне поводження сексуального характеру вчиняють не лише чоловіки. Це можуть робити і жінки, і інші діти. Брутальне поводження сексуального характеру між дітьми – особливе питання безпеки у сфері освіти, тож всьому персоналу слід розуміти це, а також знати політику в своїй школі чи коледжі та процедуру дій у відповідній ситуації.

28. **Нехтування:** постійна зневага до основних фізичних та/або психологічних потреб дитини, що може завдати серйозної травми здоров'ю чи розвитку дитини. Нехтування може виникати під час вагітності, наприклад у результаті зловживання матір'ю наркотиками чи алкоголем. Після народження дитини нехтування може включати випадки, коли батьки або опікуни: ненадання належного харчування, одягу і притулку (включаючи відмову проживання вдома або покидання); ненадання дитині захисту від фізичної та емоційної шкоди або небезпеки, незабезпечення належного нагляду (включаючи використання неналежних осіб, що доглядають за дитиною); або незабезпечення доступу до належної медичної допомоги або лікування. Це може також включати нехтування або безвідповідальність щодо основних емоційних потреб дитини.

Безпекові питання

29. **Всьому** персоналу слід розуміти питання безпеки, які можуть поставити дітей під загрозу. Ознаками того, що діти знаходяться в групі ризику, є такі дії як вживання наркотиків та/або алкоголю, незрозуміле та/або постійне пропускання навчання, жорстке насильство (пов'язане з регіональними межами), радикалізація і обмін оголеними і напівоголеними зображеннями та/або відео.⁸ як за згодою, так і без згоди. Нижче перелічені деякі питання безпеки, які мають розуміти усі працівники.

Додаткова інформація щодо цих питань захисту та інформація щодо інших питань захисту включена в Додаток В.

Брутальне поводження між дітьми

30. **Всьому** персоналу слід усвідомлювати, що діти можуть брутально поводитися з іншими дітьми (брутальне поводження між дітьми) і, що такі може відбуватися як у школі чи коледжі, так і за межами цих установ, а також у мережі. **Всьому** персоналу слід чітко розуміти політику і процедури школи або коледжу, які стосуються брутального поводження між дітьми, і свою функцію в плані запобігання такому поводженню та реагування на ситуацію, якщо вони вважають, що дитина може бути через це у небезпеці.

31. **Всім** працівникам слід розуміти, що навіть якщо у школі чи коледжі

таких повідомлень немає, це не означає, що цього не відбувається. Можливо, про це просто не повідомляють. Відтак, важливо, щоб у разі виникнення **будь-яких** хвилювань щодо брутального поведіння між дітьми працівники зверталися до призначеного відповідального за безпеку (або його заступника).

32. Необхідно, щоб **усі** працівники розуміли значення боротьби з неприйнятною поведінкою між дітьми, і яка за своєю суттю є брутальною. Приклади такої поведінки наведені нижче. Згладжування певної поведінки, наприклад, заперечення сексуальних домагань, називаючи їх «просто жартом», «просто пустощами», «частиною процесу дорослішання» або «просто хлопчачою поведінкою», може призвести до культури неприйнятною поведінки, небезпечного середовища для дітей, а у найгірших випадках - до культури, в якій нормалізовано брутальне поведіння, що призводить до прийняття його дітьми як норми, в результаті чого вони перестають про нього повідомляти.

⁸ Обмін зображеннями за згодою, особливо між старшими дітьми одного віку, може вимагати різної реакції. Це не обов'язково зловживання, проте діти однаково повинні знати, що це незаконно, водночас, у випадках, коли згоди не має – це незаконність і брутальність. [UKCIS](#) (Рада Великобританії щодо інтернет-безпеки) надає докладні консультації щодо виставляння зображень і відео з оголеними та напівоголеними тілами.

33. Брутальне поводження між дітьми найімовірніше може включати, проте не обмежуватися таким:

- цькування (зокрема, кіберцькування, цькування на основі упереджень чи дискримінації);
- брутальність інтимних особистих відносин між дітьми (часом називається «брутальність відносин між підлітками»);
- фізичне брутальне поводження, наприклад удари, штовхання ногою, трясіння, кусання, тягання за волосся або інша фізична шкода (може включати використання онлайн-складової, яка сприяє, становить загрозу та/або заохочує фізичне брутальне поводження);
- сексуальне насильство⁹, зокрема, зґвалтування, напад із проникненням і сексуальний напад; (може включати використання онлайн-складової, яка сприяє, становить загрозу та/або заохочує сексуальне насильство)
- сексуальне переслідування,¹⁰ наприклад, зауваження, жарти сексуального характеру і сексуальне переслідування в мережі, яке може відбуватися як таке або в межах ширшої схеми брутального поводження;
- примус будь-кого до сексуальних дій без його/її згоди, зокрема, примушування до стриптизу, сексуальних дотиків або займатися сексом зі сторонньою особою;
- обмін оголеними і напівоголеними зображеннями та/або відео як за згодою, так і без неї¹¹ (також відомий як сексемески або сексуальні зображення, створені юними людьми)
- g¹², який зазвичай означає фотографування під одягом людини без її на це згоди з метою побачити її геніталії або сідниці, щоб отримати сексуальне задоволення або ж принизити жертву, викликати в неї стрес або тривогу;
- насильство і ритуали, пов'язані з посвяченням/недобрими жартами (може включати переслідування, брутальне ставлення або приниження як спосіб посвяти в певну групу, також може включати онлайн-складову).

⁹ Докладніше про сексуальне насильство див. частину 5 та додаток В.

¹⁰ Для отримання додаткової інформації про сексуальні домагання див. Частина 5 і Додаток В.

¹¹ Рекомендації UKCIS: [Sharing nudes and semi-nudes advice for education settings \(Рекомендація щодо обміну оголеними та напівоголеними зображеннями для систем освіти\)](#)

¹² Докладніше про «апскертинг» див. у додатку В.

Кримінальна експлуатація дітей (КЕД) і сексуальна експлуатація дітей (СЕД)

34. Як КЕД, так і СЕД є формами брутального поводження, які трапляються, коли одна особа або група осіб використовують перевагу дисбалансу влади для примушення, маніпулювання або навмисного введення до омани дитини з метою її участі у діях кримінального або сексуального характеру. Це може включати обмін на щось, чого потребує або бажає жертва, та/або отримання фінансових переваг або підвищення статусу порушника або організатора та/або застосування насильства або погроз насильством. СЕД і КЕД можуть мати негативний вплив на дітей, як на хлопчиків, так і на дівчаток. Серед дітей можуть бути ті, кого перемістили (зазвичай це називається торгівлею людьми) для експлуатації.

Кримінальна експлуатація дітей (КЕД)¹³

35. Деякі види КЕД можуть стосуватися дітей, яких силою чи маніпуляціями змушують перевозити наркотики чи гроші через межі округу, працювати на фабриках з виготовлення марихуани, займатися дрібними крадіжками у магазинах чи кишеньковими крадіжками. Крім того, силою чи маніпуляціями їх можуть змушувати вчиняти злочини, пов'язані з автомобілями, або погрожувати/застосовувати до інших серйозне насильство.

36. Діти можуть опинитися у пастці через таку експлуатацію, адже злочинці можуть погрожувати жертвам (та їхнім родинам) застосуванням насильства або ж обманним способом загнати їх у борги. Їх можуть змушувати носити зброю на кшталт ножів або ж вони самі починають носити ножі для відчуття захисту від шкоди, яку можуть завдати інші. Оскільки діти, що стали жертвами кримінальної експлуатації, часто самі скоюють злочини, їхню вразливість як жертв часто не визнають дорослі і спеціалісти (зокрема, старші діти), тому до них не ставляться як до жертв, незважаючи на шкоду, якої їм завдали. Навіть якщо діти начебто погодилися на певні дії, їх однаково можуть експлуатувати в кримінальному плані.

37. Слід зазначити, що досвід дівчат, які стали жертвами кримінальної експлуатації, може суттєво відрізнятися від досвіду хлопців. Ознаки можуть різнитися, проте спеціалістам слід пам'ятати, й дівчата ризикують стати об'єктами кримінальної експлуатації. Потрібно пам'ятати також, що і хлопці, і дівчата, які стали жертвами кримінальної експлуатації, більше ризикують стати жертвами сексуальної експлуатації.

Сексуальна експлуатація дітей (СЕД)

38. СЕД – різновид сексуального насильства над дітьми. Сексуальне насильство може включати фізичний контакт, зокрема, напад з проникненням (наприклад, зґвалтування або оральний секс), а також дії без проникнення на кшталт мастурбації, поцілунків, тертя й дотиків через

¹³ Інформацію про визначення СЕД див. на стор. 48 [Home Office's Serious Violence Strategy](#) (Стратегія Міністерства внутрішніх справ щодо насильства)

одяг. Мова також може йти про дії без контакту, наприклад, коли діти дивляться або беруть участь у створенні зображень сексуального характеру, спостерігають за такими діями, коли їх заохочують поводитися у сексуально неприйнятний спосіб чи готують дитину до насильства через Інтернет.

39. Випадки СЕД можуть тривати в часі або бути разовими і можуть ставатися без відома безпосередньо дитини, наприклад, коли інші обмінюються відео або зображеннями з ними у соціальних мережах.

40. СЕД може спричинити негативний вплив на будь-яку дитину, яку змусили брати участь у діях сексуального характеру. Це стосується і 16- та 17-річних підлітків, які в законному порядку можуть давати згоду на секс. Деякі діти можуть не усвідомлювати, що їх експлуатують, наприклад, коли вважають, що перебувають у щирих романтичних стосунках.

Домашнє насильство

41. Домашнє насильство може виражатися у різних діях і носити разовий або системний характер. Таке насильство, зокрема, може бути психологічним, фізичним, сексуальним, фінансовим чи емоційним. Діти можуть стати жертвами домашнього насильства. Вони можуть побачити, почути або відчувати наслідки насильства вдома та/або страждати від домашнього насильства у власних інтимних особистих стосунках (брутальність відносин між підлітками). Усе це може мати руйнівний і довготривалий вплив на їхнє здоров'я, благополуччя, розвиток і можливість вчитися.

Каліцтво жіночих статевих органів (КЖСО)

42. Незважаючи на те, що **всім** працівникам слід повідомляти призначеного відповідального за безпеку (або його заступника) про всі міркування, пов'язані з каліцтвом жіночих статевих органів (КЖСО), **на вчителів покладено особливий правовий обов'язок**.¹⁴ Якщо в процесі роботи вчителю стане відомо про випадок каліцтва жіночих статевих органів у дівчини, якій ще не виповнилося 18 років, вчитель **повинен** повідомити про це в поліцію. Для отримання додаткової інформації див. стор. 160.

Психічне здоров'я

43. **Усі** працівники повинні пам'ятати, що проблеми з психічним здоров'ям можуть у деяких випадках свідчити про те, що дитина постраждала або є ризику того, що вона може постраждати від брутального поводження, нехтування чи експлуатації.

¹⁴ Згідно з розділом 5B(11) (а) Закону 2003 року про заборону жіночого обрізання термін «вчитель» застосовано до Англії визначається як особа, визначення якої наведено в розділі 141A(1) Закону про освіту 2002 року (особи, які є найманими або залученими до викладацької роботи у школах та інших установах Англії).

44. Діагностувати проблеми із психічним здоров'ям можуть лише спеціалісти з відповідною підготовкою. Водночас, викладацький склад має можливість щодня спостерігати за дітьми, а відтак може визначити тих, чия поведінка дає змогу припустити, що в них проблеми з психічним здоров'ям або існує ризик розвитку таких проблем. Школи та коледжі можуть скористатися низкою рекомендацій, які допоможуть їм визначити дітей, які потребують додаткової підтримки психічного здоров'я, зокрема, мова йде про роботу зі сторонніми організаціями.

45. Якщо у працівників виникли побоювання щодо певної дитини, що водночас стосується і безпеки, слід негайно вжити заходів, дотримуючись чинної політики захисту дітей, а також звернутися до призначеного відповідального за безпеку чи його заступника.

Серйозне насильство

46. **Всьому** персоналу слід розуміти ознаки того, що діти перебувають у небезпеці або пов'язані з важким насильницьким злочином. Можливо, збільшилася відсутність на заняттях у школі або коледжі, змінилися друзі або створилися відносини зі старшими особами чи групами, суттєво погіршилась успішність, ознаки самостійного нанесення травм чи суттєві зміни в самопочутті, або ознаки нападу або травми незрозумілого походження. Подарунки або нові речі без пояснень також можуть свідчити про те, що з дітьми почали спілкуватися або залучили їх особи, пов'язані з кримінальними структурами або бандами, а тому діти можуть бути в небезпеці через ризик кримінальної експлуатації.

Додаткова інформація та підтримка

47. Відомча рекомендація [What to Do if You Are Worried a Child is Being Abused: Advice for Practitioners](#) (Як діяти, якщо у вас виникли переживання, що дитина перебуває під впливом брутального поводження. Поради для працівників) містить більше інформації про розуміння і визначення понять «брутальне поводження» і «нехтування». У рекомендації висвітлено приклади можливих ознак брутального поводження і нехтування, які стануть особливо корисними для персоналів шкіл і коледжів. На веб-сайті [NSPCC](#) (Національного товариства запобігання жорстокості щодо дітей) також розміщено корисну додаткову інформацію про брутальне поводження і нехтування, і на що слід звертати увагу.

48. **Додаток В містить важливу додаткову інформацію про конкретні різновиди брутального поводження, експлуатації і питання безпеки. Керівникам шкіл і коледжів, а також персоналу, який працює безпосередньо з дітьми, слід ознайомитися з Додатком В.**

Що слід робити персоналу школи та коледжу, якщо в них виникає хвилювання про дитину

49. З міркувань убезпечення персоналу, який працює з дітьми, доцільно дотримуватися ставлення на кшталт **«це могло статися тут»**. Коли мова йде про добробут дитини, працівникам слід завжди діяти в **найкращих інтересах** дитини.

50. Якщо у працівника виникають будь-які міркування щодо добробуту дитини, він чи вона має діяти **негайно**. На сторінці 24 наведено схему дій, яка визначає процедуру для персоналу, якщо в працівників виникнуть питання щодо дитини.

51. У разі виникнення будь-яких міркувань персонал має дотримуватися політики захисту дітей, яка діє в їхній організації, і поспілкуватися з призначеним відповідальним за безпеку (або його заступником).

52. Після цього буде три варіанти дій:

- керування підтримкою дитини на внутрішньому рівні через процеси підтримки, які забезпечує власна пасторська місія школи чи коледжу
- проведення оцінки для завчасної допомоги.¹⁵; або
- подача звернення до визначених законом служб.¹⁶, приміром, адже дитина може потребувати, потребує чи страждає або може зазнати шкоди.

53. Призначений відповідальний за безпеку або його заступник повинні завжди бути на місці для обговорення питань захисту. Якщо у виняткових ситуаціях призначеного відповідального за безпеку немає на місці, це в жодному разі не має призвести до відкладання відповідної дії. Персоналу слід звернутися до команди вищого керівництва та/або отримати консультацію в місцевій службі у справах соціального захисту дітей. За таких обставин про всі вжиті заходи якомога швидше слід повідомляти призначеного відповідального за безпеку (або його заступника).

54. Працівникам не слід думати, що будь-хто з колег або інший спеціаліст вживе заходів і передасть інформацію, яка може бути важливою для безпеки дитини. Їм слід пам'ятати, що вчасний обмін інформацією – запорука ефективного виявлення, оцінки та призначення відповідної послуги, при цьому немає значення, чи це коли проблему виявили вперше, чи тоді, коли в місцевій службі у справах соціального захисту дітей вже відомо про дитину (наприклад, потребуюча дитина або дитина з планом захисту). [Обмін](#)

[інформацією: поради для працівників, які надають послуги із захисту дітей, молоді, батьків та опікунів](#), допомагають персоналу, який має приймати рішення щодо обміну інформацією. Ці рекомендації включають сім золотих правил Ця консультація включає сім золотих правил обміну інформацією і міркування, пов'язані з Законом про захист даних 2018 року (DPA) і Загальним регламентом Великобританії про захист даних (UK GDPR).

¹⁵ Додаткову інформацію про оцінки для завчасної допомоги, положення про послуги завчасної допомоги та послуги оцінки наведені в частині документа [Working Together to Safeguard Children](#) (Спільна робота для захисту дітей).

¹⁶ У частині 16 документа [Working Together to Safeguard Children](#) (Спільна робота для захисту дітей) зазначено, що партнери, які займаються питаннями безпеки, повинні опублікувати пороговий документ, який має містити критерії, зокрема, рівень потреби, коли справу слід передати до місцевої служби у справах соціального захисту дітей для оцінки та визначених законом служб, як це встановлено в розділах 17 і 47. Місцевим органам влади разом зі своїми партнерами слід розробити та опублікувати місцеві протоколи для оцінки. У місцевому протоколі мають бути викладені чіткі домовленості щодо того, яким чином буде відбуватися керування справами, коли дитину вже передадуть до місцевої служби у справах соціального захисту дітей.

55. **DPA і UK GDPR не забороняють обмін інформацією з метою забезпечити захист дітей і підтримати їхній добробут.** У разі виникнення будь-яких сумнівів щодо обміну інформацією персоналу слід звертатися до призначеного відповідального за безпеку (або його заступника). Страхам про обмін інформацією **не можна** дозволяти ставати на заваді необхідності захищати та підтримати добробут дітей.

Оцінка для завчасної допомоги

56. Якщо завчасна допомога доречна, призначений відповідальний за безпеку (або його заступник) загалом будуть займатися спілкуванням з іншими агенціями та організовувати оцінку між агенціями, виходячи з конкретних умов. Можливо, персоналу доведеться забезпечувати підтримку іншим агенціям і спеціалістам під час проведення оцінки для завчасної допомоги, а деколи виконувати функції провідного працівника. Подальші рекомендації щодо проведення ефективної оцінки потреб для надання завчасної допомоги можна знайти в *Working Together to Safeguard Children* (Спільна робота для захисту дітей). Якщо ситуація дитини не покращується чи погіршується, за усіма такими випадками слід постійно стежити, розглядаючи варіант звернення у місцеву службу у справах соціального захисту дітей з метою провести оцінку та отримати визначені законом послуги.

Визначені законом оцінки соціального захисту дітей і послуги

57. **Коли дитина страждає або може постраждати від будь-якої шкоди, важливо негайно повідомити про це службу у справах соціального захисту дітей і якщо потрібно - поліцію, (див. [коли викликати поліцію: рекомендації для шкіл і коледжів \(nrcc.police.uk\)](#)).** Звернення слід подавати, дотримуючись місцевої процедури.

58. За допомогою оцінок місцевої служби у справах соціального захисту дітей можна встановити, де завдають дітям шкоди за межами дому¹⁷, тож важливо, аби в процесі подання звернення школи і коледжі надавали якомога більше інформації. Це дасть змогу в межах будь-якої оцінки розглянути всі наявні докази шкоди та застосувати контекстний підхід. Додаткова інформація доступна тут: [Contextual Safeguarding \(Контекстний захист\)](#).

59. Онлайн-платформа [Повідомте місцеву раду про жорстоке поводження з дитиною](#) скерує на контактний номер телефону відповідної місцевої служби у справах соціального захисту дітей.

¹⁷ Див. [робочий центр](#) для отримання додаткової інформації про шкоду, яку може бути завдано поза межами родини, а також щодо середовищ за межами сімейного помешкання

Потребуючі діти

60. Поняття «потребуюча дитина» визначене у Закон про дітей 1989 року як дитина, яка навряд чи досягне або збереже належний рівень здоров'я та розвитку, або чиє здоров'я та розвиток, ймовірно, значно або ще більше погіршиться без відповідних послуг; або ж дитина-інвалід. Місцеві органи влади зобов'язані надавати послуги потребуючим дітям з метою захистити їх і їхній добробут. Оцінку ситуації, в якій перебувають потребуючі діти, можна проводити згідно з розділом 17 Закону про дітей 1989 року.

Діти, які страждають або можуть страждати від серйозної шкоди:

61. Місцеві органи влади за допомоги інших організацій, якщо доречно, зобов'язані робити запити згідно з розділ 47 Закону про дітей 1989 року, якщо у них є обґрунтована причина підозрювати, що дитина страждає або може страждати від серйозної шкоди. Такі запити дають їм змогу вирішити, чи потрібно їм вживати заходів, щоб захистити дитину і забезпечити їй добробут. Крім того, запити обов'язково подаються, якщо виникає хвилювання у зв'язку з неналежним ставленням. Це поняття включає всі види бруталного поводження, нехтування і експлуатації.

Що мають зробити місцеві органи влади?

62. Протягом одного робочого дня з моменту подання звернення соціальний працівник як представник місцевої влади повинен підтвердити відправнику його отримання і прийняти рішення про подальші кроки і вид потрібного реагування. Зокрема, цей процес включає визначення таких моментів:

- чи потребує дитина негайного захисту, і чи потрібні термінові дії;
- чи потрібні дитині та її сім'ї будь-які послуги, які саме;
- дитина потребує, тому оцінку ситуації, в якій вона перебуває, слід проводити згідно з розділом 17 Закону про дітей 1989 року. Документ [Working Together to Safeguard Children](#) (Спільна робота для захисту дітей) докладно описує процес оцінки
- існує обґрунтована причина підозрювати, що дитина страждає або може страждати від серйозної шкоди, чи потрібно робити запити, оцінку ситуації, в якій опинилася дитина, згідно з розділом 47 Закону про дітей 1989 року. Документ [Working Together to Safeguard Children](#) (Спільна робота для захисту дітей) докладно описує процес оцінки,
- потрібні подальші оцінки спеціалістів, щоб допомогти місцевим органам прийняти рішення щодо подальших кроків.

63. Відправник подання повинен відстежувати ситуацію, якщо вказана інформація не надходить.

64. Якщо соціальні працівники вирішать провести визначену законом перевірку, персоналу слід докласти максимум зусиль, аби надати допомогу (за підтримки, якщо потрібно, призначеного відповідального за безпеку (або його заступника)).

65. Якщо після подання ситуація дитини не покращиться, відправник повинен розглянути перелічені далі процедури ескалації, щоб питання, які викликають хвилювання, були розглянуті, і, що найважливіше - обставини дитини покращилися.

Ведення документації

66. Усі переживання, обговорення і прийняті рішення, а також підстави для цих рішень потрібно фіксувати в письмовому вигляді. Крім того, це стане в пригоді, якщо/коли доведеться відповідати на будь-які скарги щодо того, як школа чи коледж вирішили справу. Інформація має зберігатися як конфіденційна в надійному місці. Рекомендується зберігати повідомлення про стурбованість та звернення по кожній дитині в окремому досьє захисту дитини.

Необхідно, щоб записи містити таке:

- чітке і комплексне резюме повідомлення про стурбованість;
- докладні відомості про те, як таке повідомлення відстежили та вирішили; і
- записка про вжиті заходи, винесені рішення та результат.

67. У разі виникнення будь-яких сумнівів щодо вимог до ведення документації персоналу слід звертатися до призначеного відповідального за безпеку (або заступника).

Чому все це так важливо?

68. Дітям важливо отримувати потрібну допомогу в потрібний час, аби усунути ризики для безпеки й запобігти питанням, які ускладнюють ситуацію, й підтримати їхній добробут. Дослідження та розгляд місцевої практики захисту дітей вкотре довели, яку небезпеку становить неспроможність вжити ефективні й негайні заходи.¹⁸ Додаткову інформацію про огляди місцевої практики захисту дітей можна знайти в документі [Working Together to Safeguard Children](#) (Спільна робота для захисту дітей). Неналежні методи роботи включають таке:

- невміння зреагувати та звернути увагу на ранні ознаки брутального поводження і нехтування;
- недбале ведення документації;
- невміння прислухатися до думки дитини;

¹⁸ З аналізом розгляду серйозних справ можна ознайомитися за посиланням gov.uk/government/publications/serious-case-reviews-analysis-lessons-and-challenges.

- невміння провести переоцінку питань, які викликали занепокоєння, коли ситуації не покращувалися;
- відсутність обміну інформацією з потрібними людьми у межах агенцій і між ними;
- надто повільний обмін інформацією; і
- відсутність зауважень до роботи тих, хто, судячи з усього, не вживає заходів.

Що слід робити працівникам школи й коледжу в разі виникнення міркувань щодо безпеки чи припущень щодо певного працівника штату

69. У школах і коледжах мають діяти процеси й процедури, які б забезпечували вирішення будь-яких хвилювань, пов'язаних із безпекою, чи звинувачень (немає значення, наскільки неважливих) проти працівників (зокрема, персоналу постачання, волонтерів і підрядників).

70. Якщо у персоналу є занепокоєння щодо захисту або твердження про заподіяння шкоди або створення ризику заподіяння шкоди дітям стосується іншого співробітника (включаючи персонал постачання, волонтерів і підрядників), тоді:

- про справу слід повідомити головного вчителя або директора;
- якщо побоювання/звинувачення стосуються головного вчителя або директора, питання слід передати на розгляд голови правління, голови адміністративного комітету або власника незалежної школи; і
- якщо побоювання/звинувачення стосуються директора, який одночасно є єдиним власником незалежної школи, або ситуації, коли існує конфлікт інтересів у звіті про справу директору, про це слід повідомити безпосередньо уповноваженій посадовій особі (особам) місцевої влади (УПОМВ). Дані такого місцевого службовця має бути легко знайти на веб-сторінці місцевої влади.

71. Якщо у персоналу з'явилися побоювання щодо безпеки або звинувачення проти працівника (включно з персоналом постачання, волонтерами чи підрядниками), яке не відповідає пороговому рівню небезпеки, тоді повідомлення слід подавати згідно з політикою школи чи коледжу, яка регулює розгляд повідомлень про стурбованість низького рівня. Додаткову інформацію можна знайти в частині четвертій цього посібника.

Що слід робити персоналу школи чи коледжу, якщо в них виникають міркування щодо методів забезпечення безпеки в школі чи коледжі?

72. Усі працівники й волонтери повинні вміти повідомляти про неналежні чи небезпечні методи та можливі випадки невдалого

застосування режиму безпеки у школі чи коледжі, а також розуміти, що ці випадки будуть серйозно розглядатися вищим керівництвом.

73. Необхідно запровадити відповідні процедури повідомлення про підозри у скоєнні неправомірних дій, щоб про такі проблеми можна було повідомити вищому керівництву школи чи коледжу.

74. Якщо працівник відчуває, що не може повідомити працедавцю про проблему, чи вважає, що його щирі повідомлення не буде розглянуто, можна скористатися іншими каналами для повідомлень:

- загальні рекомендації про повідомлення можна знайти на [повідомлення для працівників](#)
- [Телефонна служба підтримки Національного товариства запобігання жорстокості щодо дітей для інформування про неправомірні дії](#) доступна як альтернативний шлях для працівників, які не відчувають спроможності висловити занепокоєння щодо невдач у питаннях захисту дітей на внутрішньому рівні, або мають занепокоєння щодо того, як їхня школа чи коледж розглядає проблему. Персонал може телефонувати за номером 0800 028 0285, лінія доступна з 08:00 до 20:00 з понеділка по п'ятницю та з 09:00 до 18:00 у вихідні дні. Адреса електронної пошти help@nspcc.org.uk¹⁹

¹⁹ Крім того, працівники можуть писати листи за такою адресою: Національне товариство запобігання жорстокості щодо дітей – National Society for the Prevention of Cruelty to Children (NSPCC), Weston House, 42 Curtain , Road, London EC2A 3NH.

Дії, якщо виникає хвилювання про дитину

¹ У випадках, коли мова йде про стурбованість чи звинувачення працівника в брутальному поведженні, див. четверту частину цього посібника.

² Завчасна допомога означає, що підтримка надається, як тільки проблема виникає на будь-якому етапі життя дитини. Якщо скоординована завчасна допомога принесе дитині користь, слід провести оцінку щодо такої допомоги на рівні агенцій. Документ [Working Together to Safeguard Children](#) (Спільна робота для захисту дітей) докладно описує процес надання завчасної допомоги.

³ Повідомлення слід подавати згідно з процедурою, визначеною місцевим пороговим документом місцевим протоколом оцінки. Див. [Working Together to Safeguard Children](#). (Спільна робота для захисту дітей).

⁴ Згідно з Законом про дітей 1989 року місцеві органи влади зобов'язані надавати послуги потребуючим дітям з метою захистити їх і їхній добробут. Оцінку ситуації, в якій перебувають потребуючі діти, можна проводити згідно з розділом 17 Закону про дітей 1989 року. Згідно з розділом 47 Закону про дітей 1989 року, якщо місцева влада має обґрунтовану причину підозрювати, що дитина страждає або може постраждати від значної шкоди, вона зобов'язана подавати запити, щоб прийняти рішення про необхідність захисту чи підтримки добробуту дитини. Докладні відомості наведено в документі [Working Together to Safeguard Children \(Спільна робота для захисту дітей\)](#).

⁵ Це може також означати необхідність подання заяви про видачу «Наказу про терміновий захист».

